

sin lære i Furnes. Nielsen var opprinnelig fra Vang i Hedmark. Ellers er det få pottemakere i registeret over borgerbrev i Lillehammer.

Protokoll

Protokoller laget etter bestilling var en stor artikkel for D. Stribolt. I en annonse fra 1894 heter det at firmaet er en spesialforretning for kontor, trykksaker og protokoller. Firmaet brukte beste sort papir og garanterte at protokollene fikk solid innbinding. Samtidig med protokollproduksjonen åpnet Stribolt sitt bokbinderi

Pulk

Møbelsnekkeren Egil Rustadstuen (født 1931) hadde sluttet ved Niagara Møbelfabrikk og fått jobb ved kraftanlegget ved Hunderfossen. I fritiden syslet han med idéer som kanskje kunne legge grunnlaget for et eget snekkerverksted. Barnepulken kom som en idé hos småbarnsfarene, og vegen var ikke lang til handling. I 1962/63 ble det skissert mange løsninger, og en prototyp så dagens lys. Resultatet ble en flatbunnet pulk bygget av tre og med en rygg som ga god passform. Ryggen var fjærbelastet og kunne legges ned i liggestilling samtidig som fjærene skulle ta av for støt. Overingeniør Skatvedt kjøpte den første pulken. Thorleif Imerslund, som var salgssjef hos P.T. Helleberg, ble navnefar for det nye produktet. Han døypte den Fjellpulken. P.T. Helleberg ble i de første årene Rustadstuens grossistforbindelse.

Egil Rustadstuen viste seg å beherske logistikk. Kryssfiner til pulkbunnene ble kjøpt inn hos Lillehammer Damp-sag & Høvleri. Plate til bunnen for slitasje og god glid ble handlet inn hos J.C. Haugs blikkenslagerverksted. Materialet til sidevangene ble kjøpt inn på Labussa sag i Mesnali. Aluminiumskinnene til glimeier ble kjøpt inn på

Bedriften Fjellpulken startet i kjelleren til Egil Rustadstuen med en god idé om å gi barn og foreldre større muligheter til å oppleve naturen.

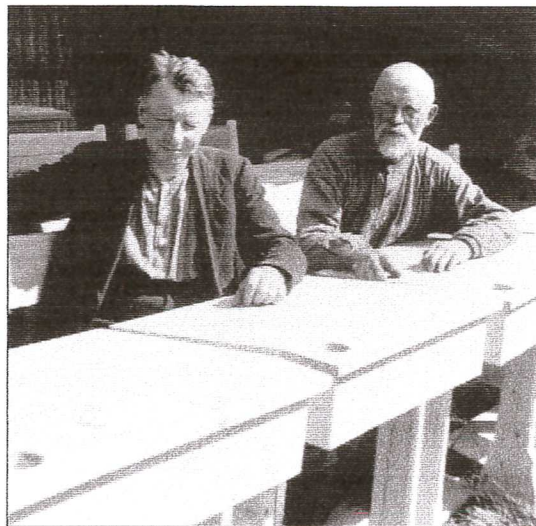
Raufoss. P.T. Helleberg ordnet rottingdragene, og beltene sydde skomaker Kristian Granset på Fåberg. Flere underleverandører kom etter hvert på lista. Det ble kryssset av for smidde beslag fra smedene Ola Flækøi i Lillehammer og Tor Torgersen i Ringeby. Skrenseprofilene kom fra Berger Langmoen i Brumunddal. Karmøy veveri leverte duk til trekk som ble sydd av kvinner i Nordre Ål. I Roterudbygda monterte Arne Røislien pulkbunner som ble kjørt fram til Askjellerud sag med hest. Derfra ble de hentet med lastebil og kjørt til Nordre Ål for videre bearbeidelse. På Nord-Tretten snekret Johan Kraabøl rygger til pulkene. Hans kone Marit malte ryggene, og det ble gjort i fjøset på bruket. Der arbeidet også Jon Kraabøl. Han var 90 år gammel og rettet rottingdragene som kom fra fjerne Østen via Helleberg. Trygve Liljedahls skistavfabrikk leverte dragene i tonkin. På Hammerseng gard i Nordre Ål satt Else og Andreas Danielsen og varmet aluminiumsskinner i bakerovnen for å kunne bøye dem. Samtidig slo de maljer i trekkene som damene i Nordre Ål hadde sydd.

Pulkproduksjonen ga arbeid for fire i Rustadstuens kjellerverksted. Etter vel fire års drift skiftet virksomheten navn fra snekkerverksted til pulkfabrikk. Fabrikk ble flyttet til Skårset, hvor den holdt til i 35 år. I 1970-årene forlot Rustadstuen treet og gikk over til å produsere skrogene til pulkene av glassfiber. Produktnavnet ble også så innarbeidet at hele virksomheten skiftet navn til Fjellpulken. Det ble gjort flere forsøk på å få til lisensproduksjon både i Canada og USA, men det endte med at pulkskrogene ble produsert i Bulgaria. Pulkfabrikken i Lillehammer satset på eksport til flere land, og i 1994 fikk den egen eksportansvarlig. De nordiske landene er det viktigste markedet, men det er blitt eksportert pulker fra Lillehammer til New Zealand, Nord-Amerika, Kina og mange europeiske land. Det startet med en enkel pulk av treverk, og på det meste hadde bedriften 15 forskjellige modeller.

Pulker fra Lillehammer har vært på begge polene og er blitt brukt på over 100 ekspedisjoner i inn- og utland. Bare i 1990 leverte fabrikken i Lillehammer 80 spesialpulker til 23 små og store ekspedisjoner. Bilder av pulkene fra Lillehammer har figurert i Det Beste og prestisjetunge National Geographic Magazine og deres mange søsterutgaver verden over. Ekspedisjonspulker ble testet både i fjellet og i Lillehammers svømmehall før de ble godkjent. I 1982 ble Fjellpulken brukt på tur over den grønlandske innlandsisen. Børge Ousland og Erling Kagge brukte Fjellpulken til Nordpolen i 1990, og samme år var ekspedisjonspulker fra Lillehammer på Sørpolen for første gang.

Pult

Flere snekkerverksteder i Lillehammer leverte skolepulter og annet skoleinventar. Pultene var sammenbygget med sete og arbeidsbenk i ett. I følge en oversikt fra 1915 kunne Mæhlums trevarefabrikk og M. Traaseths møbelfabrikk levere skolepulter. Det samme gjorde Niagara møbelfabrikk i Fossvegen. Fabrikk leverte komplette innredninger til skolebygg. Ved Øya trevarefabrikk var det også en stor produksjon av skolepulter.

Tidligere ble også skolepultene produsert lokalt. Disse er laget ved Øia Trevarefabrikk.